

Sygn. akt **IC 2600/17-upr.**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w Wydziale I Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Kubiczek

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kleszczewska

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2018 roku w Tomaszowie Maz.

przy udziale -----

na rozprawie

sprawy z powództwa- Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo- Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G.

przeciwko- A. G.,

o zapłatę

orzeka: zasądza od pozwanej A. G. na rzecz powoda Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo- Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. kwotę **27.377,48zł** (dwadzieścia siedem tysięcy trzysta siedemdziesiąt siedem i 48/100 złotych) z odsetkami umownymi w wysokości nie wyższej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od dnia 30 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 3.943,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, przy czym kwotę zasądzonej należności głównej rozkłada pozwanej na sześćdziesiąt osiem rat, sześćdziesiąt siedem rat po 400,00 złotych każda, sześćdziesiąta ósma rata w wysokości 577,48 złotych, płatne do 15 dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca kwietnia 2018 roku.

UZASADNIENIE

W e-pozwie z dnia 30 czerwca 2017r. powód- Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo- Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G., zastąpiony przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanej A. G. na rzecz powoda kwoty 27.377,48 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od dnia 30 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W dniu 7 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin -Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym żądanie pozwu uwzględnił. Następnie na skutek skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwaną od wydanego nakazu zapłaty, postanowieniem z dnia 29 września 2017 roku przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. /k-6, k-10/.

Pozwana A. G. uznała powództwo i wniosła o rozłożenie należności na raty, po 400,0 złotych miesięcznie. Wniosła również o nieobciążanie jej kosztami procesu /k-78/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 marca 2016 roku pozwana A. G. zawarła ze – Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo- Kredytową im. F. S. z siedzibą w G. umowę pożyczki nr (...), w wysokości 26.400,00 złotych, spłata której nastąpić miała w okresie do 25 lutego 2026 roku. wobec nie wywiązania się przez pozwaną z warunków zawartej umowy pożyczki, strona powodowa

w dniu 30 marca 2017 roku wypowiedziała umowę pożyczki Wcześniej w 2016 roku wysłano do pozwanej wezwania do zapłaty, a w dniu 5 września 2016 roku ostateczne wezwanie do zapłaty.

/dowód; umowa pożyczki k-18 do k-20, wypowiedzenie umowy k-23, harmonogram spłat k-36 do k-37, wezwanie do zapłaty k-38, k-40, k-43, ostateczne wezwanie k-46/.

Na wysokość zadłużenia składają się następujące kwoty ; 25.566,46 złotych kapitał pożyczki, 1.811,02 złotych – odsetki naliczone zgodnie z treścią umowy pożyczki.

/dowód; umowa pożyczki k-18 do k-20/.

Pozwana A. G. zatrudniona jest w I LO w T. i jej miesięczne dochody wynoszą kwotę 2.314,73 złotych, z czego pozwana spłaca alimenty w wysokości 600,00 złotych miesięcznie, inne kredyty około 600,00 złotych miesięcznie, utrzymanie mieszkania i media razem 450 złotych miesięcznie

/dowód; potwierdzenie przelewu k-69, potwierdzenia przelewów i dowody wpłaty k- 70 do k-76/.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo jest w pełni zasadne. Zebrany materiał dowodowy w postaci dokumentów złożonych przez stronę powodową w sposób oczywisty wskazuje, że pozwana zawarła umowę pożyczki i nie dotrzymała warunków umowy.

Wyliczona przez stronę powodową należność nie budzi wątpliwości Sądu. Ponadto pozwana przyznała wszystkie okoliczności faktyczne pozwu.

Wobec powyższych okoliczności należało żądanie pozwu uwzględnić i zasądzić kwotę zgodną z żądaniem pozwu wraz z odsetkami umownymi liczonymi od dnia 30 czerwca 2017 roku.

Zasądzoną spłatę /należności głównej/ rozłożył Sąd na 68 rat- sześćdziesiąt siedem rat w wysokości po 400,00 złotych, pozostała sześćdziesiąt ósma w wysokości po 577,48 złotych, płatne do 15 każdego miesiąca, poczynając od miesiąca kwietnia 2018 roku.

Zastosował Sąd instytucję przewidzianą w art. 320 k.p.c. przyjmując, że pozwana spełnia przesłanki przewidziane w tym przepisie.

W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie /../. Założeniem tego przepisu jest uczynienie postępowania wykonawczego /egzekucji/ realnym ze względu na określoną sytuację ekonomiczną i finansową dłużnika. Unormowanie to daje bowiem możliwość antycypowania trudności mogących wynikać w toku postępowania egzekucyjnego, a które można przewidzieć w fazie postępowania rozpoznawczego.

Szczególnie uzasadnione wypadki w rozumieniu tego przepisu nie muszą, mieć wyjątkowego charakteru. O tym, czy chodzi o szczególnie uzasadnione wypadki, decydują okoliczności konkretnego wypadku. Z reguły chodzić będzie o okoliczności leżące po stronie pozwanego dłużnika, jego sytuację majątkową, finansową, rodzinną, które czynią nierealnym spełnienie przez niego od razu i w pełnej wysokości zasądzonego świadczenia.

/porusza Kodeks postępowania cywilnego z komentarzem pod red. Jerzego Jodłowskiego, Wyd. Prawn., W-wa 1989 rok, str.511, 513/.

Dlatego też Sąd rozłożył zasądzone świadczenie na raty, uznając iż stan majątkowy oraz osobisty pozwanej nie pozwalają na spłatę jednorazową.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. przyjmując zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy / na koszty te składają się ; opłata od pozwu = 343,00 złotych, wynagrodzenie radcy prawnego =

3.600,00 złotych /rozporządzenie ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku/.nie znalazł Sąd podstaw do zastosowanie art. 102 k.p.c.